

[Formanden]

medens fru Marianne Bentsen-Pedersen (SF) har stillet forslag om, at lovforslaget henvises til kulturudvalget.

Afstemning

Formandens forslag om at henvise lovforslaget til erhvervsudvalget vedtoges med 109 stemmer mod 22.

Dermed bortfaldt det af Marianne Bentsen-Pedersen (SF) fremsatte forslag om at henvise lovforslaget til kulturudvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om børns familieretlige stilling.

Af Lone Dybkjær (RV), Ebba Strange (SF) og Wilhjelm (VS).

(Fremsat 17/12 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det emne, der er omhandlet i forslaget til folketingsbeslutning, tror jeg alle vil betragte som et meget vigtigt emne. Forholdet mellem forældre og børn er et spørgsmål, som angår og interesserer en meget stor del af befolkningen. Det er også et følelsesladet område, hvor forskellige holdninger og modstående interesser gør sig gældende...

Formanden:

Jeg tror, der er adskillige, der er interesserede i at høre, hvad der bliver sagt fra talerstolen. Derfor beder jeg om ro.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der er to hovedspørgsmål, der rejses i beslutningsforslaget. Det ene er spørgsmålet om fælles forældremyndighed, det andet er spørgsmålet om samkvemsrettens normale omfang.

Med hensyn til det første spørgsmål, om fælles forældremyndighed, betragter jeg debatten i dag som en forløber for den mere

indgående debat, som vi kan få på et senere tidspunkt. Forholdet er jo det, at dette spørgsmål for nylig har været behandlet i to udvalg, ægteskabsudvalget og børnekommissionen, og at der i de to udvalg har været delte meninger om, hvorvidt der bør være adgang til at aftale fælles forældremyndighed. Et flertal i ægteskabsudvalget mente således ikke at kunne gå ind for, at der indføres mulighed for fælles forældremyndighed, mens et flertal i børnekommissionen var for en sådan mulighed.

For at få et bedre beslutningsgrundlag nedsatte den daværende justitsminister i sommeren 1981 en teknisk arbejdsgruppe, der skulle udforme regler om fælles forældremyndighed. Arbejdsgruppen har afholdt en lang række møder, og man forventer at kunne afslutte arbejdet i løbet af nogle måneder.

Jeg vil derfor vedrørende de to første punkter i beslutningsforslaget indskrænke mig til nogle ganske korte bemærkninger.

Efter det første punkt har et barn altid ret til to forældre. Det er et princip, som kan lyde godt, og jeg kan også være enig så langt, at det afgørende ved udformningen af regler på dette område må være barnets tarv. Men i øvrigt tror jeg ikke, at programprægede erklæringer af denne type er til nogen hjælp, når det gælder om at tage stilling til de reelle problemer på dette område. Forslagsstillerne mener – sådan har jeg i hvert fald forstået det – at barnets ret skal gennemføres i alle tilfælde, f.eks. også hvis forældrene lever adskilt. Jeg tror, det i sådanne tilfælde kan være til skade for barnet, hvis man fastholder, at de to forældre er ligestillede, for der kan let opstå skænderi om barnet, og det kan blive kastebold mellem forældrene.

Jeg må også sige, at der findes jo særlige tilfælde i dag, hvor et barn ikke har en far, idet moderen fritages for at opgive navnet på ham. Jeg ved ikke, om forslagsstillerne vil have reglerne herom ændret, men jeg mener i hvert fald ikke, at der er grundlag herfor, og jeg vil meget advare imod at gennemtvinge noget sådant ved hjælp af stærke sanktioner.

Også med hensyn til det andet punkt i beslutningsforslaget, forslaget om fælles forældremyndighed, må jeg på forhånd stille mig skeptisk – i hvert fald over for at gå så vidt som angivet i forslaget, hvorefter der i alle tilfælde som udgangspunkt er fælles foræl-